

Tähendamisse saana.

Merre sees olli weike illus saar. Igga aastal sai üks inimenne, kes laewa peal olli hukka läinud, merre seest allasti selle sare peale wisatud, agga sare rahwast sure rõmoga wastowoetud. Maad teggid tedda kōhhe kunningaks ja heitsid keik selle sare wallitsust ja warra temma alla, nenda et temmal ei ühheigi asjast pudust olnud, waid et ta rõõmjaoste ja ilma murreta wõis ellada, otsego Adam enne patto langmist Edeni rohho aedas.

Agga sare peal olli ka üks üsna wana, ellatand mees; se tulli iggakord kōhhe, kui uus kunningas sare peale olli tulnud, temma jure ja ütles temmale: „Armas kunningas! Sinno au ja rõõm siin sare peal ei kēsta kauemine kui aasta. On se möda läinud, siis tulles jälle teine kunningas ja sinno kēst woetakse wallitsust ärra. Sind pannakse siis so iggapäwaste riettega

„ehhitud ühhe weikesse padi peale ja wiakse kindla Ma ranna jure. Se Ma on tühhi ja kolle ja polle sul seal ei maia egga leiba. Sepärrast annan sulle hea nou: „Et sa nüüd alles kunninglikko wäe ja wallitsusse sees olled, siis korja ennesele keiksuggused warrandused, mis meil siin on, ja wõtta neid ennesega kasa, kui sa seina pead minnema; ehbita ennesele seal maia, te ennesele põldo, et sul toito ja maia on, kui sa ommaist kunningrigist lahti saad.“

Selle tähendamisse jelletus on sefinane: Saar on meie Ma. Se, kelle laew on hukka läinud, on igga inimenne. Ta tulles allasti ilmale ja on siiski pühha ristmisse saakramendi läbbi üks kunningas Ma peal. Kindel Ma on taewas. Tühhi paradise tähendab püsärki; warrandustega täidetud paat on uus südda, mis uskus taewas ellab, seal ennesel maia ehkitab ja waimo peale külwab. Tühhi ja kolle agga on taewas iggaühhel, kes mitte uskus en-